

[Lilli Gyldenkilde]

ikke skal sidde nogen og lukrere på noget som helst.

Jeg skal ikke udtale mig om de løbende retsager, for her får vi jo domstolenes afgørelse. Men alene af det, vi kan læse i denne rapport, ved vi, at der har været tale om, at adskillige millioner kroner er blevet flyttet frem og tilbage. Man har godt nok flyttet dem tilbage, når man er blevet bedt om det, men havde der nu ikke været nogen til at sige, at de penge skulle flyttes tilbage, hvordan var det så gået? I dette system er man nødt til at kunne stole på, at alle loyalt følger retningslinjerne, for ellers kan a-kassesystemet ikke ligge, hvor det ligger. Men det skal det fortsat blive ved med at gøre, og hvis der er nogle brodne kar, må vi have gjort op med dem i en sag som denne her.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg vil gerne begynde med at sige tak til fru Lilli Gyldenkilde for den sidste tale. Jeg synes, der blev givet udtryk for utrolig flotte holdninger til arbejdsløshedskasseadministrationen og i det hele taget til de krav, vi har ret til at stille til denne administration, og det kan jeg fuldt ud tilslutte mig.

I Kristeligt Folkeparti anerkender vi også den interesse, der er udvist og udvises fra hr. Kim Behnkes side i denne sag, og vi er naturligvis yderst kritiske over for det, der sker og er sket i FFA. Vi kan ikke tilslutte os beslutningsforslaget, og det skyldes den måske ikke alt for gode begrundelse, at der kører en sag for tiden. Det er jo helt rigtigt, at sagen ikke lige nøjagtig afgør, om man kan fratage FFA retten til at være arbejdsløshedskasse, men på den anden side giver afgørelsen af sagen jo et fingerpeg om, hvad man kan gøre.

Vi kan muligvis tilslutte os ideen om en uvildig undersøgelse, og det har absolut ikke noget med manglende tillid til statsrevisorerne eller Rigsrevisionen at gøre, men er udelukkende begrundet i, at denne uvildige undersøgelse kan lave noget andet og få et andet kommissorium end statsrevisorerne og Rigsrevisionen, så man kan nå længere i undersøgelsen, som hr. Kim Behnke også har antydnet. Det er vi selvfølgelig positive over for, men vi kan ikke tilslutte os beslutningsforslaget, som det foreligger her.

Kim Behnke (FP):

Da jeg for lidt over 3 år siden for første gang

fik nogle henvendelser fra utilfredse medlemmer af FFA, var min første indskydelse, at de bare kunne udnytte deres medlemsrettigheder. Hvorfor kom de ikke til generalforsamlingerne og udtalte deres utilfredshed med formand eller kasserer, eller hvem det nu var, og fik valgt en anden ledelse, hvis de var utilfredse med den måde, arbejdet foregik på?

Det viste sig bare, efterhånden som flere og flere henvendte sig i denne sag, at det ikke var så ligetil. Selv om den daglige drift og ledelse af en sådan a-kasse formelt er medlemsstyret, kan man i kraft af den måde, man tilrettelægger arbejdet på – som det er sket i dette tilfælde – sætte medlemsdemokratiet ud af kraft, så man tilfældigvis ikke får udsendt indkaldelser til alle, og når møderne afvikles, giver man ikke mulighed for, at alle kan komme på talerstolen, osv. osv. Og da jeg lægger megen vægt på, at vi skal have nogle a-kasser, som er uafhængige, og hvor medlemmerne kan være trygge ved, at deres penge bliver opbevaret og forvaltet på ordentlig vis, begyndte jeg så småt at stille nogle spørgsmål. Mange af disse spørgsmål blev stillet i Folketingets Finansudvalg, og mange af de svar, der kom gennem årene, bar præg af, at der er et problem. Vi har det problem, at nok tillader vi, at der er et samarbejde og en samadministration mellem a-kasser og fagforeninger, men foreningsfriheden og fagforeningernes frihed til at gøre, som de vil, koliderer indimellem med Direktoratet for Arbejdsløshedsforsikringens adgang til at få indsigt i, hvad fagforeningerne gør med den a-kasse, de administrerer.

Gang på gang var svaret på de spørgsmål, der blev stillet, at man ikke kunne oplyse noget, fordi det drejede sig om ting, der lå i fagforeningens og ikke i a-kassens regi – og det er for mig at se et af de største problemer, vi har rent indsigtmæssigt, og det må også være en af de ting, arbejdsministeren må gøre sig overvejelser om: Hvordan kan vi sikre, at der ikke bare er de vandtætte skotter, men at vi rent faktisk også bliver i stand til at verificere tingene uden at få afvist indsigt med henvisning til, at fagforeningerne skal have frihed i Danmark?

Undervejs viste det sig, at der var forskellige problemer, og først lykkedes det at få fremprovokeret en vurdering fra Kammeradvokaten. Senere blev Rigsrevisionen sat på sagen, og en-